

9. И като излѣзохъ на земѣ-тѣ, гледать жаравѣ разложенѣ, и рыбѣ туренѣ на неѣ, и хлѣбѣ.

10. Казува имъ Исусъ : Донесѣте отъ рыбы-тѣ които уловихте сега.

11. Възлѣзе Симонъ Петръ, та извлѣче мрѣжѣ-тѣ на земѣ-тѣ, пълнѣ съ едры рыбы сто и петдесетъ и три ; и толкозь като бѣхъ, мрѣжа-та ся не съдра.

12. Казува имъ Исусъ : Елате обѣдвайте. И никой отъ ученицы-тѣ не смѣяше да го попыта : Ты кой си ? понеже знаяхъ че е Господь.

13. Идува тогазь Исусъ и зема хлѣбѣ-тѣ, и дава имъ, така и рыбѣ-тѣ.

14. Това бѣше вече третій пѣтъ, дѣто ся яви Исусъ на ученицы-тѣ си, отъ какъ възкрѣснѣ изъ мъртвы-тѣ.

15. А като ся наобѣдувахъ, казува Исусъ Симону Петру : Симоне Юнинъ, любишь ли мя повече отъ тыя ? Казува му : Ей, Господи, ты знаешь че тя обычамъ. Казува му : Паси агънцы-тѣ ми.

16. Казува му пакъ вторый пѣтъ : Симоне Юнинъ, любишь ли мя ? Казува му : Ей, Господи, ты знаешь че тя обычамъ. Казува му : Паси овцы-тѣ ми.

17. Казува му третій пѣтъ : Симоне Юнинъ, обычашъ ли мя ? Наскърби ся Петръ, защото му рече третій пѣтъ : Обычашъ ли мя ? И рече му : Господи, ты всечко знаешь ; ты знаешь че тя обычамъ : Казува му Исусъ : Паси овцы-тѣ ми.

18. Истинъ, истинъ ти казувамъ, когато бѣше ты по младъ, самъ си ся опасуваше и ходяше кѣдѣто щѣше ; но като остарѣшъ, ще прострѣшь рѣцѣ, и другъ ще тя опасува и ще тя води кѣдѣто ты не щешъ.

19. И това рече, като назначаваше съ каквѣ смъртъ имаше да прослави Бога. И това щомъ рече, казува му : Върви подирѣ ми.

20. А Петръ като ся обърнѣ, вижда че иде подирѣ имъ ученикъ-тѣ когото обычаше Исусъ, тойзи който на вечерѣ-тѣ ся наклони на грѣди-тѣ му, и рече : Господи, кой е който ще тя прѣдаде ?